

... která chladnou geometričností mění na zásadní životní pocity. Tuto formální ironii obsahují i další vystavená díla: seznam léků

... oslovivou cestu, jak jeho díla vnímat, což by návštěvník rozečíst neměl, není-li to vysloveně funkčním cílem.. Pocity, které jsou z jeho strany pravděpodobně upřímné,

Nemůže se rozhodnout, proč a kam chce směřovat, ani za kým.

Markéta Kubačáková

PATRIK HÁBL / AVOID A VOID GALERIE DOMEN – PRAHA

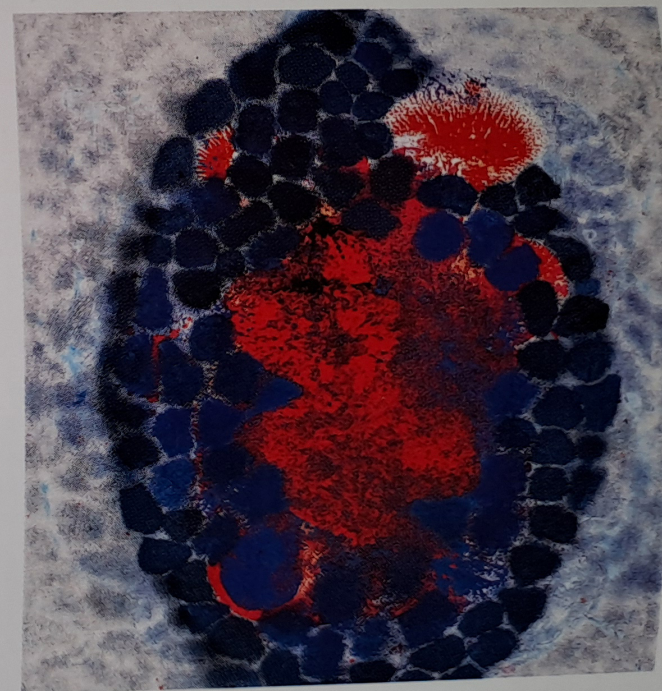
Patrik Hábl (1975) na výstavě *Avoid a void* v pražské galerii Dolmen představil svou malířskou produkci za poslední více než desetiletí v kompaktním celku. Po namáhavém překonání výšky do nejvyššího patra domu, kde se galerie nachází, se rychle tepající puls návštěvníka zklidní, jakmile se zadívá na obrazy vstupní části expozice. Příznačně meditativní ráz obrazů je zde nanejvýš zřejmý. Obrazy z druhé poloviny let devadesátých vtahují prostřednictvím rozlehlých vibrujících lineárních struktur. Tu a tam vytušíme siluetu figury živé bytosti nebo přízraku, stínu pod mořskou hladinou, tajuplné ponorky. Bohatě strukturovaná plocha obrazu již tehdy využívala charakteru dřevěné podložky nebo plátna se svou texturou. Svě koná i malba, která slouží coby podklad pro malbu následnou. Označení „pentimenty“ profesorem Josefem Hlaváčkem se v této souvislosti ujalo a stalo se také názvem jedné z minulých výstav. Přemalby, vrstvení stop a fragmentů informací prostupují celou autorovou tvorbou.

Postupujeme prostorem k sérii *Avoid a void*. Hábl posouvá koncept vrstvení a překrývání do další významové roviny směrem k popření, vymazání informace až na hranici „nicoty“. Obrazy jsou pokryty vrstvou hustých skvrn, téměř sazí, které nekompromisně znepřístupňují pohled hlouběji do hloubky obrazu tak, jak jsme byli doposud zvyklí. Jen poskrovnu jsou pod monotónním překryvem skvrnami čitelné skutečně zářivé barvy. Dosažený nový efekt je však velice silný a dráždivý. Pod skvrnami žhne záře magmatu. Je otázkou času, kdy protrhne povrch. Úzké štěrbinu mezi skvrnami stupňují napětí, plocha obrazu kmitá a zneklidňuje. Zářivými barvami hýří série *Květy*. Ve smyslu svého konceptu „nicotnosti“ Hábl nechává pokrýt sazemi i motivy květů.

Poslední část výstavy skrývá překvapení. Obrazy jsou téměř černé. Při bližším pohledu se dají objevit spodní vrstvy malby a rozpoznat autorova dřívější plátna. To jsou skutečné „pentimenty“, jejichž význam přesahuje estetické kategorie do hloubky Háblovy au-

tentičnosti výrazu. Autor zbavil obrazy jejich původních efektů a se znatelným tvůrčím nasazením a vědomým rizikem překódoval jejich sdělení. Z pohledu tohoto odhalení je dojem z celé výstavy, k níž vyšel rozsáhlý katalog, umocněn.

Radek Doško

Patrik Hábl, *Květ s květem*, 2009, akryl, plátno, 60×50cm, foto: O. Sýkora, soukromá sbírka.